

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרֻשֵׁת וְאַתְחַמֵּן

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלַק ל- תַּתק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֻלְקִים

כֹּרֶךְ כ"ב - חֻלְק כ"ט

קוֹנְטֵרְס 659

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלָּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

מפעלות הזוהר

כו

בו פנזפר לעיל, הוא רק פרוש על תבת בראשית לבד, וכן על תבת ברא יכולין גם כן לעשות ספר תקונים עם רבוי סודות וכו' פנזפר לעיל.

ומזה יכולין להבין ולשער קצת גבהות עמקות תורתנו הקדושה, כי כן על כל תבה ותבה של התורה יש סודות רבות כמו אלו הסודות הכלולים ב"ספר התקונים" שהוא על תבת בראשית לבד. ועתה, כלליות התורה הקדושה שיש בה הרבה תבות כאלו, מה גדלו סודותיה, אשר אי אפשר לבאר ולדבר מזה כלל.

עוד רציתי לעורר, היות שבסיעתא דשמיא זכיני שנבנה בית המדרש חדש על שמו של רבינו הקדוש, וב"ה שארגנו כבר כולל על לימוד הזוהר וקבלה, שמהם ילמדו וכן יעשו בכל מקום ומקום, ובכל עיר ועיר בארצנו הקדושה, ובכל העולם כולו.

וכידוע שרבינו ז"ל צוה לכל אנשיו שיגמרו כל הזוהר ותיקונים בכל שנה ושנה, והיות וה' עזר לנו שהוצאנו לאור ספרי הזוהר המחולק היומי מחלק ל' 354 ימי השנה, ובספר הזוהר הזה כל כך קל לגרוס הזוהר בכל יום לערך 12 דקות, וכך יגמרו הזוהר הקדוש בכל שנה ושנה, וכך כשמגיעים לאומן יביאו מתנה לרבינו ז"ל, סיום כל ספר הזוהר ותיקונים זוהר חדש.

כתוב בספר הקדוש "שיחות הר"ן" מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א (אות ק"ח): **"ידוע שלמוד הזוהר מסגל מאד מאד. ודע, שעל ידי למוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה, והלשון של הזוהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך."**

למדים אנו מזה, שלמוד ספר הזוהר הקדוש, הוא כלי גדול לקבל דרכו תורה ועבודת השם, ומי לא מחפש היום חשק ללמוד התורה והתעוררות לעבודת השם – ובפרט הצעירי צאן קדשים לחנך אותם לחשקות התורה ויראת שמים ומדות טובות, הוא דרך טוב ומועיל, לחנך אותם ללמד הרבה בספר הזוהר הקדוש, ועל ידי זה יזכו בנקל לחשקות

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "יקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקושתו) [לרפואת...] [ישועת...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

התורה לכל מיני למוזדים של התורה הקדושה, כי אין לנו שיוור רק התורה הזאת, ויתעורר לבם פאש להבת שלהבת לעבודת השם יתברך.

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע" (דניאל י"ב, ג)

כל ישראל צריך שיהיה להם חלק בקריאת הזוהר!

הזוהר המחולק החדש המחולק לימי השנה, בא לאפשר לכל ישראל בארץ ובעולם להיות שותפים בקריאת ספר הזוהר ובסיומו, לתיקון השכינה הקדושה, לתיקון כל ישראל, ולביטול כל גזירות קשות ורעות מעל עם ישראל.

בספר "אור הזוהר" ישנם אלף מאמרים מצדיקי יסוד עולם, על חשיבות הלימוד והקריאה בזוהר, אפילו ללא הבנה!

בספר אדיר במרום - (לרמח"ל), כתב: "מן התיקונים הגדולים שניתקנו בעולם היה ספר הזוהר... כי הוא לגאולה הוכן, ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל.

"ע"י ספר הזוהר ייצאו ישראל מן הגלות ברחמים" (רעיא מהימנא - נשא). ובשם הבעל שם טוב נאמר: "אמירת הזוהר מסוגל לנשמה". ובשם ר' אהרן מזיטאמיר נאמר: "שזוהר הקדוש צריך לאמרו בלא באור, כי התבות והדבור של הזוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך".

"ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא איישר חילי, הייתי קובע דבר זה בכל מקום! אבל כבוד תורתו ייקח את העצה הזאת ויהי לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל! וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל". (אגרת רמח"ל לרבו).

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזוהר נגיש לכל אדם בכל קצוות תבל, בקלות ובפרוטות ממש, וכבר יצאו סטים מהיכלא דרשב"י בראשות הגה"צ המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א בפורמט פיס 70 חלקים וכן תיקוני זוהר, וכן בדפוס של 12 כרכים, וכעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18

וּכְמוֹצָא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ
מִיָּמָיו.

או' לְמִי שֶׁמֶשְׁקֵר בְּרֶשֶׁם הַקְּדוֹשׁ,
שֶׁהָרִי מִשְׁקֵר בְּשֵׁם הַעֲלִיּוֹן, וְלֹא
עוֹד, אֲלֵא שְׁגוֹרִם לְבָאֵר הַזֹּאת
שֶׁלֹּא תִתְבַּרְךְ, וְקוֹרְאִים עָלָיו
(דברים כב) כִּי הוֹצִיא שֵׁם רַע עַל
בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל. בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל
דְּיֻקָּא. וּבְבִאֵרוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן
בְּמִקוּמוֹ, מִי שֶׁשָּׂם עֲלֵילוֹת
דְּבָרִים עַל אִשְׁתּוֹ הַרְאֵשׁוֹנָה
וּמוֹצִיא עֲלֶיהָ שֵׁם רַע - כְּמוֹ
שֶׁהוֹצִיא לְמַעֲלָה, שֶׁכְּתוּב כִּי
הוֹצִיא שֵׁם רַע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל
סְתָם.

וְהַרְבֵּה זֶה, כְּמוֹ זֶה שֶׁאָמַר רַבִּי
חִיָּיא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּתוּלָה
יִרְשָׁה שֶׁבַע בְּרֻכּוֹת, שֶׁמִּתְבַּרְכֶּת
בְּשֶׁבַע, מִשּׁוּם שֶׁבְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל
יִרְשָׁה שֶׁבַע בְּרֻכּוֹת, וְעַל זֶה
נִקְרְאת בֵּת שֶׁבַע.

וְאִשָּׁה אַחֲרָת, מִי הַבְּרֻכּוֹת שֶׁלָּהּ?
בְּרַכַּת בַּעַז וְרוּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (רות
ד) וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בִּישְׁעֵר
וְהַזְּקֵנִים עֲדִים: 'תַּן ה' אֵת וְגו'.'
שְׁוֵדֵי בְּתוּלָה מִתְבַּרְכֶּת בְּשֶׁבַע,
וְלֹא אִשָּׁה אַחֲרָת בְּסוּד זֶה. כִּינֵן
שֶׁהִגִּיעוּ לְשִׁדָּה אֶחָד, רָאוּ
אֵילָנוֹת וְיָשְׁבוּ תַחְתֵּיהֶם. אָמַר
רַבִּי אַבָּא, הָרִי צַחוּת שֶׁל דְּבָרֵי
תוֹרָה. נִשְׁבַּח.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה כז) וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבִאֵו
הַאֲבָדִים בְּאַרְצָא אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים
בְּאַרְצָא מִצְרַיִם וְגו'.' וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא, מָה זֶה בַּיּוֹם הַהוּא? אֲלֵא
אוֹתוֹ יוֹם הַיְדוּעַ
לְקִדּוּשׁ-בְּרִיךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(זכריה יד) וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יְהוָה
לְה'. עוֹד בַּיּוֹם הַהוּא, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל לח) בַּיּוֹם בֹּא גּוֹג
עַל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל.

וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל. מַה לָּנוּ בּוֹ
אִם הוּא גְּדוֹל אוֹ קָטָן? אֲלֵא

כְּתִיב, (ישעיה נח) וְהָיִיתָ כַּגֵּן רוּחַ וּכְמוֹצָא מִיָּם
אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִיָּמָיו.

וְוִי לְמָאן דְּמִשְׁקֵר בְּרִשְׁמֵימָא קְדִישָׁא, דְּהָא
מִשְׁקֵר (דף רס"ו ע"ב) בְּשִׁמְא עֲלָאָה. וְלֹא עוֹד,
אֲלֵא דְגָרִים לְהָאֵי בְּאֵר דְּלֵא אֲתַבְּרָא, וְקִרְיָן
עָלֶיהָ (דברים כב) כִּי הוֹצִיא שֵׁם רַע עַל בְּתוּלַת
יִשְׂרָאֵל. בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל דִּיִּיקָא. וְאוֹקְמֵיהָ רַבִּי
שְׁמַעוֹן בְּאַתְרֵיהָ, מָאן דְּשׁוּי תְּסַקּוּפֵי מְלִין עַל
אַנְתְּתֵיהָ קְדַמִּיתָא, וְאַפִּיק עָלָה שׁוּם בִּישׁ,
כְּמָה דְּאַפִּיק לְעֵילָא, דְּכְתִיב כִּי הוֹצִיא שֵׁם רַע
עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל סְתָם.

וְאִזְלָא הָא, כִּי הָא דְאָמַר רַבִּי חִיָּיא אָמַר רַבִּי
יוֹסִי, בְּתוּלָה יִרְתָּא שְׁבַע בְּרֻכּוֹת,
דְּאַתְבְּרָא בְּשֶׁבַע, כַּגֵּן דְּבְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל יִרְתָּא
שְׁבַע בְּרֻכָן, וְעַל דָּא אֲתַקְרִי בֵּת שֶׁבַע.

וְאַנְתְּתָא אַחֲרָא, מָאן בְּרַכָּאן דִּילָהּ. בְּרַכְתָּא
דְּבַעַז וְרוּת, כְּמָה דְאַתָּ אָמַר, (רות ד)
וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בִּישְׁעֵר וְהַזְּקֵנִים עֲדִים
תַּן יי' אֵת וְגו', דְּוִדָּאֵי בְּתוּלָה בְּשֶׁבַעָה
אַתְבְּרָא, וְלֹא אֲתַתָּא אַחֲרָא כְּרִזָּא דָּא. כִּינֵן
דְּמִטּוֹ בְּחַקֵּל חַד, חִמּוֹ אֵילָנִין, יִתְבוּ
תַּחוּתֵיהוּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, הָא צַחוּתָא דְּמַלְי
דְּאוּרִייתָא. נְתִיב.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה כז) וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע
בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבִאֵו וּבִאֵו הַאֲבָדִים בְּאַרְצָא
אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאַרְצָא מִצְרַיִם וְגו'.' וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא, מָאן בַּיּוֹם הַהוּא. אֲלֵא הַהוּא יוֹמָא
דְּאַתְיַדַּע לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמָה דְאַתָּ אָמַר
(זכריה יד) וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יְהוָה לְיִי'. תּוּ,
בַּיּוֹם הַהוּא, כְּמָה דְאַתָּ אָמַר (יחזקאל לח) בַּיּוֹם בֹּא
גּוֹג עַל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל.

וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל. מַה לָּן בִּיהָ, אִי הוּא רַב
אוֹ זְעִיר. אֲלֵא הַהוּא שׁוֹפָר עֲלָאָה,

אותו השופר העליון שבו יוצאים העבדים לחרות תמיד, וזהו היובל, שהיובל עליון וגדול הוא. וכשזה מתעורר, כל החרות של העולמות מתעוררים בו, והוא נקרא שופר גדול.

ובאו האבדים בארץ אשור. האבדים צריף היה לו לכתבו, או הנאבדים. מה זה האבדים? האבדים ממש, משום שהם בארץ אחרת, ומי ששרוי בארץ אחרת יונק מרשות אחרת, וכאלו לא שרוי באמונה, משום כך נקראים אבדים. הם אבדים בכל הצדדים, שכאשר ישראל שרויים בארץ הקדושה, הם צדיקים, צדיקים תמיד בכל, צדיקים למעלה ולמטה.

השלמה מההשמות מחרק א' סימן כ"ב

ושחמו הפסח. אמר הקדוש ברוך הוא, מפעשור לחדש סבו דחלא דמצרים ותפסון ליה ויהא אסור ותפיס תלתא יומין וביזומא רביעאה אפיקו ליה לדינא ואתפנשו עליה לקטליה, ויחמוזן ליה מצראי היו אתון עבדין ביה דינא. ודא קשיא להו מפל מכתשין דעבד לון קדשא בריף הוא, אינון דינין דעבדו בדחליהון. לבתר דיינין ליה בנורא בגין דכתיב (דברים י') פסילי אליהם תשרפון באש. אמר קדשא בריף הוא (שמות י"ב) אל תאכלו ממנו נא, דלא יימרון בתיאובתא דדחלא אכלין ליה, אלא אתקינו ליה עלי ולא מבשל דאלו מבשל יהא טמיר ולא יחמוזן ליה, אלא תקינו ליה מוקדא בנורא דריחיה נודף. ותו רישיה עליה, דלא יימרון דחיה או דמלה אחרא היא. ותו עצם לא תשברו בו, אלא דיחמוזן גרמוי רמאן בשוקא ולא יכלין לשזבא ליה ועל דא כתיב (במדבר י"ג)

דביה נפקין עבדין לחירו תדיר, והאי איהו יובלא, דיובלא עלאה וברבא הוא. וכד האי אתער, פל חירו דעלמין מתערין ביה, וההוא אקרי שופר גדול.

ובאו האבדים בארץ אשור. האבדים מיבעי ליה, או הנאבדים, מאי האבדים. האבדים ממש, בגין דאינון בארעא אחרא, ומאן דשארי בארעא אחרא, יניק מרשותא אחרא וכאלו לא שריא במהימנותא, בגין כך אבדים אקרון. אבדים אינון בכל סטרין, דכד ישראל שריין בארעא קדישא, זפאין, זפאין תדיר בכלא, זפאין לעילא ותתא.

השלמה מההשמות (מחלק א' סימן כ"ב)

ושחמו הפסח. אמר הקדוש ברוך הוא מפעשור לחדש סבו דחלא דמצרים ותפסון ליה ויהא אסור ותפיס תלתא יומין וביזומא רביעאה אפיקו ליה לדינא ואתפנשו עליה לקטליה, ויחמוזן ליה מצראי היו אתון עבדין ביה דינא. ודא קשיא להו מפל מכתשין דעבד לון קדשא בריף הוא, אינון דינין דעבדו בדחליהון. לבתר דיינין ליה בנורא בגין דכתיב (דברים י') פסילי אליהם תשרפון באש. אמר קדשא בריף הוא (שמות י"ב) אל תאכלו ממנו נא, דלא יימרון בתיאובתא דדחלא אכלין ליה, אלא אתקינו ליה עלי ולא מבשל דאלו מבשל יהא טמיר ולא יחמוזן ליה, אלא תקינו ליה מוקדא בנורא דריחיה נודף. ותו רישיה עליה, דלא יימרון דחיה או דמלה אחרא היא. ותו עצם לא תשברו בו, אלא דיחמוזן גרמוי רמאן בשוקא ולא יכלין לשזבא ליה ועל דא כתיב (במדבר י"ג)

ובאליהם עשה יי שפטים.

ועוד, עצם לא תשברו בו, אלא שריאו עצמותיו משלכים בשוק ולא יהיו יכולים להציל אותו, ועל זה כתוב (במדבר י"ג) ובאליהם עשה ה' שפטים.

אֹתוֹ רָאשׁוֹן שְׁנִמְצָא בְּבֵית
הַכְּנֶסֶת וּמֵאַרְיֵךְ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת,
אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ, שֶׁהוּא עוֹמֵד
בְּמִדְרַגָּה שֶׁל צְדִיק עִם הַשְּׂכִינָה,
וְזֶהוּ סוּד (מִשְׁלֵי ח) וּמִשְׁחָרִי
יִמְצְאוּנִי. זֶה עוֹלָה בְּמִדְרַגָּה
רֵאשׁוֹנָה. וְאֵם תֵּאמַר, הֲרִי שְׁנִינִי,
בְּשִׁעָה שְׁבֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא מוֹצֵא שֵׁם
עֲשֶׂרָה - מִיָּד כּוֹעֵס. מִשָּׁל לְמִלְךָ
שֶׁשָּׁלַח לְכָל מַלְכֵי (אֲנָשִׁי) הַמְּדִינָה
שִׁימְצָאוּ עִמּוֹ בְּיוֹם פְּלוֹנִי בְּמִקּוֹם
פְּלוֹנִי. עַד שֶׁהָיוּ מְכִינִים עֲצָמָם
אֵלָיו בְּגִי הָעִיר, הַקְּדִים אֶחָד וּבָא
לְאוֹתוֹ מִקּוֹם. בֵּין כֶּף וּבֵין כֶּף בָּא
הַמֶּלֶךְ וּמְצָא לְאוֹתוֹ אָדָם
שֶׁהִקְדִים שֵׁם. אָמַר לוֹ, בְּגִי עִיר
פְּלוֹנִית הֵיכֵן הָיָה? אָמַר לוֹ,
אֲדוֹנִי, אֲנִי הִקְדַּמְתִּי מֵהֵם וְהִנֵּה
הֵם בָּאִים אַחֲרַי לְצוּוֵי הַמֶּלֶךְ. אִז
טוֹב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיּוֹשֶׁב שֵׁם עִמּוֹ
וּמִדְבַר עִמּוֹ וַנַּעֲשֶׂה אֱהוּב שֶׁל
הַמֶּלֶךְ. בֵּין כֶּף בָּאוּ כָּל הָעַם
וְהִתְפַּיְסוּ עִמָּהֶם.

אָבֵר אִם בְּגִי הָעִיר לֹא בָאִים
וְאֶחָד לֹא מִקְדִים וּמִדְבַר לְפָנָי
הַמֶּלֶךְ לְהִרְאוֹת בְּשִׁבְלִים, מִיָּד
כּוֹעֵס הַמֶּלֶךְ. מַה כְּתוּב? (ישעיהו א)
מִדְּעַ בְּאֵתִי וַאֲנִי אִישׁ. וְיָמִי
שֶׁמִּדְבַר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת - אוֹי לוֹ
שֶׁמִּרְאָה פְרוּד! אוֹי לוֹ שֶׁגִּוְרַע
מִהֶאֱמוּנָה! אוֹי לוֹ שֶׁאֵין לוֹ חֶלֶק
בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁמִּרְאָה שֶׁאֵין לוֹ
אֱלֹהִים וְלֹא נִמְצָא שֵׁם, וּמִנְהִיג
קְלוֹן בְּגִבּוֹרָה הַעֲלִינוּהָ. כָּל
הַצְּבָעִים טוֹבִים בְּחִלוּם חוּץ
מִתְכַלֵּת, מִשּׁוּם שֶׁהוּא כֹּסֵא לְדוֹן
דִּינִים שֶׁל הַנְּשֻׁמוֹת, וְהָרִי מִדְרַגָּה
אֲחַת הִיא. אֲלֵא בְּשִׁעָה
שֶׁעוֹמְדִים בְּדִינֵי נְפֻשׁוֹת, אִז הוּא
צָבַע תְּכֵלֶת, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

וּבְשִׁעָה שְׂרוּאָה אָדָם לִזְהַר הַצְּבָע,
נִזְכָּר אָדָם לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת אֲדוֹנָיו,
כְּגוֹן הַנְּחַשׁ שֶׁהָיוּ רוֹאִים אוֹתוֹ

הֵהוּא קֹדֶמְיָה דְאִשְׁתַּפַּח בְּבִי כְּנִישְׁתָּא וְאַרְיֵךְ
בְּבִי כְּנִישְׁתָּא זַפְאָה חוֹלְקִיה דְאִיהוּ
קִימָא בְּדִרְגָּא דְצְדִיק בְּהַדִּי שְׂכִינְתָּא, וְדָא
אִיהוּ רְזָא (מִשְׁלֵי ח) וּמִשְׁחָרִי יִמְצְאוּנִי, דָּא סְלִיק
בְּסְלִיקוּ עֲלָאָה. וְאִי תִימָא הָא תְּנִינָן בְּשִׁעָתָא
דְאִתִּי קֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבִי כְּנִישְׁתָּא וְלֹא
אֲשַׁפַּח תַּמָּן עֲשֶׂרָה מִיָּד כּוֹעֵס. לְמִלְכָּא דְשָׁלַח
לְכָל מַלְכֵי (ס"א אֲנָשִׁי) מְדִינְתָּא דִישְׁתַּפְּחוֹן עִמִּיהָ
בְּיוֹם פְּלָן בְּדוּף פְּלָן. עַד דִּהוּ מְזַמְנִי גְרַמִּייהוּ
אֵינּוֹן בְּגִי מִתָּא אַקְדִים חַד וְאַתָּא לְהֵהוּא אַתָּר
בֵּין כֶּף וּבֵין כֶּף אַתָּא מִלְכָּא אֲשַׁפַּח לְהֵהוּא כּוֹ
נֵשׁ דְאַקְדִים תַּמָּן. אָמַר לִיה בְּגִי מִתָּא פְלוֹנִית
אֲן אֵינּוֹן. אָמַר לִיה, מְאָרִי, אֲנָא אַקְדִימְנָא
מְנִייהוּ וְהָא אֵינּוֹן אַתִּינָן אַבְתְּרָאִי לְפִקּוּדָא
דְמִלְכָּא. כְּדִין טַב בְּעֵינֵי מִלְכָּא וַיְתִיב תַּמָּן
בְּהִדִּיה וּמִשְׁתַּעִי עִמִּיהָ וְאַתְעַבִּיד רְחִימָא
דְמִלְכָּא. בֵּין כֶּף אַתּוּ כָּל עַמָּא וְאַתְפַּיְסוּ
עִמִּייהוּ.

אָבֵר אִי בְּגִי מִתָּא לֹא אַתִּינָן וְחַד לֹא אַקְדִים
וְאַשְׁתַּעִי קָמִי מִלְכָּא לְאַחַזְאָה בְּגִינְהוֹן.
מִיָּד כּוֹעֵס מִלְכָּא. מַה כְּתִיב (ישעיהו ג)
מִדְּעַ בְּאֵתִי וַאֲנִי אִישׁ. וּמִאֵן דְאִשְׁתַּעִי בְּבִי כְּנִישְׁתָּא וְוִי
לִיה דְאַחַזִי פְרוּדָא. וְוִי לִיה דְגִרַע מְהִימְנוּתָא,
וְוִי לִיה דְלִית לִיה חוֹלְקָא בְּאַלְהָא דִישְׂרָאֵל
דְאַחַזִי דְלִית לִיה אֱלֹהָא. וְלֹא אֲשַׁתְּכַח תַּמָּן,
וְאַנְהִיג קִלְנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָאָה. כָּל גּוֹוִינָן טַבִּין
בְּחִלְמָא כּוֹרְסִיָּא בְּגִין דְאִיהוּ כּוֹרְסִיָּא
לְמִיָּדָן דִּינִין דְנִשְׁמַתִּין וְהָא וְדִרְגָּא חֲדָא אִיהוּ.
אֲלֵא בְּשִׁעָתָא דְקִימִי בְּדִינֵי נְפֻשָׁא כְּדִין אִיהוּ
גּוֹוֹן תְּכֵלֶת וְהָא אוּקִימְנָא.

וּבְשִׁעָתָא דְחָמִי כּוֹר נֵשׁ לְהָאִי גּוֹוִן אֲדַפְרַר כּוֹר
נֵשׁ לְמַעַבְד פְּקוּדָא דְמְאָרִיהָ כְּגוֹוִנָא
דְנַחֲשׁ דִּהוּ חֲמָאן לִיה וְהוּוּ דְחֵלִי מִקְמִיהָ

דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּמְנַטְרִין גְּרַמְיֵיהוּ,
 וּבְהֵהוּא דְחִילוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלֵקָא
 עֲלֵייהוּ מָא וְאַתְכַסְיִין. מָאן גְּרַם לוֹן, הֵהוּא
 נַחֲשׁ, הֵהוּא רְצוּעָה דְּמִסְתַּפְּלָאן בֵּיהּ אוּף הֵכִי
 תַכְלַת וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ
 מֵהֵהוּא דְחִילוֹ דִּילֵיהּ: (עד כאן מהחשמוטות).

דְּבַר אַחַר וּבְאוּ הָאוּבְדִים, מָאן אֵינּוּן. אֲלִין
 צְדִיק וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. דְּאַקְרוּן אוּבְדִים.
 מְנַלְן. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּכְתִיב, (ירמיה ט) עַל מֵה
 אֲבָדָה הָאָרֶץ, אֲבוּדָה אוּ נֶאֱבַדְתָּ לֹא כְתִיב,
 אֲלֵא אֲבָדָה הָאָרֶץ, דָּא כְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. צְדִיק,
 דְּכְתִיב, (ישעיה נז) הַצְדִיק אֲבָד, אֲבוּד אוּ נֶאֱבַד
 לֹא כְתִיב, אֲלֵא אֲבָד, וְהָא אוּקְמוּהָ.

וְאִי תִימָא, וּבְאוּ, מָאן אַתְר אַתִּין אֲלִין
 אוּבְדִים. אֲלֵא, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא.
 צְדִיק, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, דְּכְתִיב (תהלים קכז) בְּשׁוּב
 יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן, בְּגִין דִּייתוּב לְאַתְרֵיהּ,
 וַיִּתִּי לְאַתְחַפְּרָא בְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא,
 וּבְאוּ הָאוּבְדִים בְּאָרְץ אַשׁוּר. וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי
 בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם, מָאִי קָא מִיְרִי. אֲלֵא
 מְלָה דָּא דְּהִנְדְּחִים בְּאָרְץ מִצְרַיִם, כְּפִיכּוּל,
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, אֲלֵא בְשִׁכְנֵינָתָא,
 כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, וְאֵינּוּן נְדָחִים הִשְׁתַּחֲוּוּ לִי.

הוּ אָמַר רַבִּי אַבְא, כְּתִיב, (תהלים קכא) יְיָ יִשְׁמַר
 צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יִשְׁמַר
 צֵאתְךָ תִּינַח. אֲלֵא וּבּוֹאֶךָ, מָאִי קָא מִיְרִי,
 דְּהָא מָאן דְּעָאֵל לְבֵיתֵיהּ לֹא מִסְתַּפִּי. אֲלֵא
 הָאִי בַר נֶשׁ דְּשׁוּי רְשִׁימָא קְדִישָׁא לְבֵיתֵיהּ,
 כְּמַלְיָן דְּשָׂמָא עֲלָאָה, הָאִי אַתְנַטִּיר מִכְּלָא. כַּד
 נְפִיק הֵהוּא דְּמִדּוּרֵיהּ לְתַרְעָא דְּבֵיתֵיהּ, זְקִיף
 וְחָמִי רְשִׁימָא קְדִישָׁא, וְעִיין (ס"א ג'ע"ו) בְּפַתְחֵיהּ.
 כַּד נְפִיק בַּר נֶשׁ, הוּא אוּזִיף לֵיהּ, וְנַטִּיר לֵיהּ.

הַקֹּדֶשׁ וּמַעֲזֵן (ע"ג) בְּפַתְחוֹ. כְּשִׁיזְצָא הָאָדָם, הוּא מְלִיָּה אוֹתוֹ

וְהָיוּ יְרֵאִים מִפְּנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְשׁוֹמְרִים עֲצָמָם, וּבִאוּתָהּ
 יִרְאֶה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵהּ
 עֲלֵיהֶם מִים וּמִתְכַּסִּים. מִי גְרַם
 לָהֶם? אוֹתוֹ הִנְחֵשׁ, אוֹתָהּ רְצוּעָה
 שְׂמִסְתַּפְּלִים בֵּיהּ. אִף כִּף הַתְּכַלַּת
 - וְרֵאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל
 מִצְוֹת ה' . מֵאוֹתָהּ יִרְאֶה שְׁלוֹ:

דְּבַר אַחַר וּבְאוּ הָאוּבְדִים, מִי
 הֵם? אֲלוֹ הַצְדִיק וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 שְׂנֵקְרָאִים אוּבְדִים. מְנַלְן לָנוּ?
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׂכַתוּב (ירמיה ט) עַל
 מֵה אֲבָדָה הָאָרֶץ. לֹא כְתוּב
 אֲבוּדָה אוּ נֶאֱבַדְתָּ, אֲלֵא אֲבָדָה
 הָאָרֶץ, זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הַצְדִיק,
 שְׂכַתוּב (ישעיה נז) הַצְדִיק אֲבָד. לֹא
 כְתוּב אֲבוּד אוּ נֶאֱבַד, אֲלֵא אֲבָד,
 וְהָרִי פְרָשׁוּהָ.

וְאֵם תֵּאמַר, וּבְאוּ, מֵאִיָּה מְקוּם
 בָּאִים הָאוּבְדִים הַלָּלוּ? אֲלֵא
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, מִן הַגְּלוּת.
 וְהַצְדִיק, כְּמוֹ שְׂבָאוֹרָה, שְׂכַתוּב
 (תהלים קכז) בְּשׁוּב ה' אֶת שִׁיבַת
 צִיּוֹן, כְּדִי שִׁישׁוּב לְמִקּוּמוֹ וַיִּבֵּא
 לְהַתְחַבֵּר עִם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְעַל
 כֵּן, וּבְאוּ הָאוּבְדִים בְּאָרְץ אַשׁוּר,
 וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לֵה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַיִם. מֵה זֶה אוֹמַר? אֲלֵא
 הַדְּבַר הַזֶּה שְׂהִנְדְּחִים בְּאָרְץ
 מִצְרַיִם, כְּפִיכּוּל לֹא יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל
 מִן הַגְּלוּת אֲלֵא עִם הַשְׂכִּינֵהּ, כְּמוֹ
 שְׂבָאוֹרָה, וְאוֹתָם נְדָחִים
 הִשְׁתַּחֲוּוּ לֵה'.

עוּד אָמַר רַבִּי אַבְא, כְּתוּב (שם
 קכא) ה' יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יִשְׁמַר צֵאתְךָ
 בְּרוּר, אֲלֵא וּבּוֹאֶךָ מֵה זֶה אוֹמַר?
 שְׂהָרִי מִי שְׂנַכְנֶס לְבֵיתוֹ אֵינּוּ
 פּוֹחַד. אֲלֵא הָאָדָם הַזֶּה שְׂשֵׁם
 רֶשֶׁם קְדוֹשׁ לְבֵיתוֹ בְּדְבָרִים שֶׁל
 הַשֵּׁם הַעֲלִיּוֹן, זֶה נִשְׁמַר מִכָּל.
 וּכְשִׁיזְצָא הֵהוּא שְׂמִדּוּרוֹ לְשַׁעַר
 בֵּיתוֹ, זִוְקָף וְרוֹאֶה אֶת הַשֵּׁם
 וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ. כְּשִׁנְכְּנֶס לְבֵיתוֹ הוּא

מכריזו לפניו: הנהירו בדיוקן של המלך הקדוש! וכל זה משום אותו הרשם של השם הקדוש שנרשם בשער שלו.

וְרָא דִּי לֹא אֲדָם שְׁנִשְׁמַר בְּבֵיתוֹ, אֲלֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ כְּשִׁנְכֵס וּכְשִׁיּוֹצֵא, שְׂכֵתוֹב ה' יִשְׁמַר צִאתָךְ וּבּוֹאָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בא וראה, הרוח הרעה הזו ששרויה בין השערים, אי לו לאדם שלא יודע להזהר ממנו ולא רושם על פתח ביתו את השם העליון הקדוש שימצא עמו, שהרי יש לו שלש מאות ששים וחמשה שמשים רעים שמקטרגים, כל אחד משמש ביומו, וכלם נמצאים עמו כל ימות השנה ומקטרגים עליו למעלה ולמטה, וכלם נמצאים עמו ביום ובלילה. ביום לקטרג לו, בלילה לצער אותו בחלומו. כשיצא לקטרג עליו, כשנכנס, שמים ידיהם על כתפיו ואומרים לו: אוי לו לפלוני שיצא מרשות אדוני! אוי לו לפלוני בעולם הזה ובעולם הבא! משום כך צריכים בני האמונה להיות רשומים בכל, להיות רשומים ברשם של רבונם, שינדעו מהם כל הצדדים המינים הרעים, שיהיו שמורים בעולם הזה ובעולם הבא. אשרי חלקם של ישראל, עליהם כתוב (ישעיהו) ועמך פלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו'.

ואהבת את ה' אלהיך. רבי יוסי פתח, (שם נב) ועתה מה לי פה נאם ה' כי לקח עמי חנם וגו'. בא וראה אהבת הקדוש ברוך הוא לישראל, אף על גב

כד עייל לביתיה, הוא אכריז קמיה, אזדהרו ביקרא דדיוקנא דמלכא קדישא. וכל דא, בגין ההוא רשימא דשמא קדישא, דאתרשים בתרעיה.

וְרָא דִּי לִיה לִבְר נֶשׁ דְּאַתְנַטְר בְּבֵיתִיה, אֲלֵא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לִיה כִּד עֵייל, וְכִד נְפִיק. דְּכַתִּיב, יי' יִשְׁמַר צִאתָךְ וּבּוֹאָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. זְכַאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי.

הא חזי, האי רוחא בישא דשארי (דף רס"ו ע"ב) בין תרעני. ווי ליה לבר נש, דלא ידע לאזדהרא מגיה, ולא רשים לפתחא דביתיה שמא עלאה קדישא, דישתכח עמיה. דהא אית ליה תלת מאה ושתין וחמש שמשין בישין מקטרגין, כל חד משמש יומיה, וכלהו משתכחי עמיה כל יומי שתא, ומקטרגי ביה לעילא ותתא. וכלהו משתכחי ביה ביממא ובליילא. ביממא, לקטרגא ליה. בליילא, לצערא ליה בחלמיה.

כד נפיק לקטרגא ליה, כד עאל, שוון ידיהו עליה דכתפיה, ואמרינ ליה, ווי ליה לפלניא דנפק מרשותא דמאריה. ווי ליה לפלניא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. בגין כך בעאן בני מהימנותא, למהוי רשימין בכלא, למהוי רשימין ברשימא דמאריהון, לאזדעזעא מניהו כל סטרין זינין בישין, למהוי נטירין בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. זכאין חולקיהון דישראל, עליהו כתיב (ישעיהו) ועמך פלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו'.

ואהבת את ה' אלהיך. (דברים ו) רבי יוסי פתח, (ישעיהו נב) ועתה מה לי פה נאם יי' כי לקח עמי חנם וגו'. תא חזי, רחמיותא

דקודשא ברוך הוא בישראל אף על גב דחוביהו גרמו לאסתלקא

שחטאיהם גרמו להסתלק מביניהם והתפזרו בין העמים, הוא תובע את עלבונם.

ובא וראה, בשעה שישראל שרויים בארצם, הקדוש ברוך הוא משתעשע בגנו ומתקרב לישראל, ושומע קולם ומשתבח בהם.

בין שגרמו חטאיהם והגלו ישראל מהארץ הקדושה, הקדוש ברוך הוא לא נכנס לגנו ולא משתעשע בו. ולא עוד, אלא שהוא צוח ואמר, ועתה מה לי פה נאם יי', וכתוב תם (תהלים קלב) פה אשב פי אותי. כי לקח עמי חנם, כמו שנאמר (ישעיה נב) חנם נמכרתם.

ומאורו יום שגלו ישראל מארצם לא נמצאת שמחה לפני הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב (ישעיה ו) אלביש שמים קדרות ושק אשים פסותם. וכל זה משום אהבתם שהקדוש ברוך הוא אוהב אותם, כמו שנאמר (מלאכי א) אהבתי אתכם אמר ה'. (ועל זה) ואהבת את ה' אלהיך. ואהבת, שצריך אדם להתקשר עמו באהבה עליונה. שכל עבודה שאדם צריך לעבד את הקדוש ברוך הוא, שיעבד באהבה, שאין לה עבודה כמו אהבת הקדוש ברוך הוא. רבי אבא אמר, הדברים הללו הם הפלל של התורה, משום ששאר האמירות של התורה כאן נכללו, והרי פרושה החברים.

בא וראה, אין לה דבר בחיבות לפני הקדוש ברוך הוא כמי שאוהב אותו כראוי. ומה הוא? פכתוב בכל לבבך. בכל, מה זה אומר? הנה צריך לו לכתב בלבבך, בנפשך, במאדך. מהו בכל לבבך? אלא להכליל שני לבבות, אחד טוב ואחד רע. בכל

מביניהם, ואתפזרו ביני עממיא, הוא תבע עלבונא דלהון.

והא חזי, בשעתא דישראל שראן בארעהון, קדשא בריך הוא משתעשע בגנתיה, וקריב לגבייהו דישראל, ושמע קליהון, ואשתבח בהו.

בין דגרמו חובייהו, ואתגלו ישראל מארעא קדישא, קדשא בריך הוא לא עאל בגנתיה, ולא משתעשע ביה. ולא עוד, אלא דאיהו צוח ואמר, ועתה מה לי פה נאם יי', וכתוב תם (תהלים קלב) פה אשב פי אותי. כי לקח עמי חנם, פמה דאת אמר, (ישעיה נב) חנם נמכרתם.

ומההוא יומא דאתגליאו ישראל מארעהון, לא אשתכח חדותא קמיה קדשא בריך הוא. הדיא הוא דכתיב, (ישעיה ו) אלביש שמים קדרות ושק אשים פסותם. וכל דא, בגין רחימותא דלהון, דרחים לון קדשא בריך הוא, פמה דאת אמר, (מלאכי א) אהבתי אתכם אמר יי'. (ועל דא) ואהבת את יי' אלהיך. ואהבת: דבעי בר נש לאתקשרא ביה ברחימותא עלאה, דכל פולחנא דבעי בר נש למפלח לקודשא בריך הוא, דיפלח ברחימו. דלית לה פולחנא, כמו רחימותא דקודשא בריך הוא. רבי אבא אמר, הני מלי כללא דאורייתא אינון, בגין דעשר אמירן דאורייתא, הקא אתפלילו, והא אוקמוהו חברייא.

הא חזי, לית לה מלה בחיבותא קמי קדשא בריך הוא, כמאן דרחים ליה פדקא לאות. ומה הוא. פמה דכתיב, בכל לבבך. בכל, מאי קא מיירי, בלבבך מיבעי ליה. בנפשך, במאדך, מהו בכל לבבך. אלא

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול הנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנַּחֵל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוּת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוּת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בשורה משמחת ביותר
לעם ישראל

ערוץ
הזוהר
העולמי

לראשונה בהסטוריה היהודית!
יאכטה בלב ים

המשדרת ערוץ חדש "קול הרשב"י ו-"קול הזוהר"
24 שעות ביממה לכל העולם כולו!

עם ישראל מודה לתורם האוניה
ויזכה להצלחה מרובה ולביטול גזירות רעות מעם ישראל,
ולביאת המשיח בחסד וברחמים.

את קול הזוהר תלמדו, ואת שופרו של משיח תשמעו.

להפעלת הערוץ דרוש לנו משדר רב עוצמה
שעלותו כ-150,000 ₪!

זכה גם אתה להיות שותף בזכות העצומה

חייג עכשיו ותזכה לעולם הבא: 054-4577956 / 0548-436784

ניתן להקדיש לעילוי נשמת, לזיווג הגון, לרפו"ש, לאריכות ימים,
לפרנסה טובה, נחת מהילדים, ולכל הישועות.
אפשרות לפריסת תשלומים.